

COMPRA, LEE, DIFON

La Veritat nº 113

(octubre de 2023)

“Es prepara el X Congrés Mundial Obert de la IV Internacional”

ALT A LA DESTRUCCIÓ DE GAZA

L'alt comandament de l'Exèrcit sionista ha comminat al milió cent mil habitants del nord de Gaza perquè en 24 hores abandonin les seves cases ja que al parer van a iniciar una ofensiva terrestre després de sis dies d'intensos bombardejos.

Des de fa 8 dies d'intensos bombardejos sobre Gaza ja es compten més morts entre la població civil que durant la guerra del 2014, anunciant el que pretén a nivell massiu l'exèrcit sionista. Els portaveus de l'ONU han declarat que “és impossible que el moviment de persones d'aquesta amplitud es pugui produir sense conseqüències humanes dramàtiques”. Mentrestant, l'Estat d'Israel ha tallat el subministrament d'aigua, electricitat i aliments a la Franja de Gaza, una mesura considerada com un crim de guerra. May Golan, ministra dels Drets de la Dona a Israel, crida l'extermini total dels gazatífes, declarant que “algunes ànimes fràgils estan explicant que la majoria dels residents de Gaza són població civil no implicada, per la qual cosa no els hem de fer mal. Res d'això. Hem de destruir-los fins a la medul·la”. El ministre de Defensa d'Israel, Yoav Gallant, declarava que “Estem lluitant contra animals humans i actuem en conseqüència”. El Coordinador d'Activitats Governamentals als Territoris, Ghasán Alian, declarava que “Els animals humans han de ser tractats com a tals. Israel ha imposat un bloqueig total a Gaza. No hi haurà electricitat ni aigua, només destrucció. Voleu un infern i tindreu un infern”. En aquestes paraules es pot sentir un ressò dels responsables de les SS hitlerianes, quan van decretar el tall d'aigua del

gueto de Varsòvia, el 1943, i titllaven els jueus cap al mateix de “subhumans”.

Recordem que Gaza que no té una superfície més gran que tres vegades el terme municipal de Barcelona o menor que el de Madrid, està habitat per 2.100.000 habitants. Tancat per l'exèrcit sionista al nord i al sud pel d'Egipte. Amb la sortida al mar controlada, sense sortida per l'aire (l'aeroport construït amb ajuda de la Unió Europea va ser destruït per bombardejos israelians el 2001), pràcticament sense terra de cultiu, un 80 per cent de la població viu de l'ajuda humanitària, i només uns comptats milers de treballadors podien anar a treballar al territori directament ocupat per Israel.

Mentre això succeeix a Gaza, a Cisjordània –on no es pot invocar un atac de Hamas- la setmana passada 31 palestins han estat morts i més de 60 ferits en atacs dels colons jueus.

L'antic general del Tsahal i antic cap del Consell de Seguretat d'Israel Giora Eiland declarava: “Hem de crear una catàstrofe humanitària sense precedents a Gaza, això permetrà a Gaza trobar-se ja sigui sense Hamas o ja sigui sense humans”.

Una vegada més afirmem: la mort tràgica d'avis, nens i dones i homes israelites no pot justificar la mort, igual de tràgica, d'avis, nens, dones i homes de Gaza. **La vida d'un infant israelita val tant com la d'un nen palestí.**

Des de fa 75 anys, els palestins pateixen una violència terrible. Va ser el geni científic del segle XX; Albert Einstein qui davant la situació a Palestina declarava el 1948: “Quan

una catàstrofe real i final caigui sobre nosaltres a Palestina, el principal responsable per aquesta serà Gran Bretanya, i el segon responsable seran les organitzacions terroristes nascudes des de les nostres pròpies files. No m'agradaria veure algú associat amb aquesta gent criminal i enganyadora”. En efecte, el projecte sionista d'un Estat jueu del mediterrani al Jordà –que exigeix la neteja ètnica- és inseparable de la violència.

Com deia Marek Edelman (un dels cinc comandants de l'aixecament del gueto jueu de Varsòvia contra l'ocupació nazi el 1943) “Si Israel va ser creat és gràcies a un acord entre la gran Bretanya, els Estats Units i l'URSS (va ser fins i tot Andrey Gromiko qui va presentar la proposta), no va ser com a expiació dels sis milions de jueus assassinats a Europa, sinó per repartir-se les riqueses del Medi Orient (..) la vostra filosofia israeliana consisteix a pensar que es poden matar 20 anys perquè un jueu segueixi amb vida. Per a mi no hi ha lloc ni per a un poble elegit, ni una terra promesa.

El juny 1982 en un míting convocat pel Partit Comunista Internacionalista (nom de la secció francesa de la IV Internacional en l'època) contra les massacres de Sabra i Chatila, al Líban, Pierre Lambert, que havia escapat a la deportació i que havia combatut l'ocupació nazi, particularment en la construcció de sindicats clandestins de la CGT, deia: “el cos destrossat i dislocat d'un nen jueu del ghettho de Varsòvia no té preu més gran que el cos destrossat i dislocat d'un nen palestí”

Tot això, acompanyat de les acusacions

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta

abocades contra quienes ossen oposar-se a aquesta ofensiva mediàtica, que són titllats d'antisemites. És el cas del líder de la França Insumisa, Jean-Luc Melenchon. Com ho va ser, al seu dia, el del dirigent del partit laborista britànic, Jeremy Corbyn.

El 1938, León Trotsky escrivia el següent: “Un esclavista que, amb astúcia i violència, encadena un esclau, i un esclau que, amb astúcia o violència, trenca les cadenes— ¡que els menyspreables eunucs no ens diguin que són iguals davant d'un tribunal de moralitat!”. Es creuria que són un ressò d'aquestes paraules les declaracions de la Unió de Treballadors i Professors de la Universitat de Birzeit, a Ramala (Cisjordània) “Un poder colonial ocupant no pot reclamar el dret a l'autodefensa contra el poble sota la seva brutal ocupació. No hi ha equivalència moral entre el colonitzador i el colonitzat, per molt que els mitjans de comunicació pretenguin el contrari”.

Amira Hass ha escrit, en aquests dies, al diari israelià Haretz:

“En uns dies, els israelites han viscut el que els palestins viuen des de fa desenes d'anys, i continuen vivint: incursions militars, morts; crueltat, nens morts, cadàvers abandonats, angoixa, captivitat, sent objecte de venjança, de dispars mortals contra combatents i civils, la destrucció dels habitatges, l'atac contra festes i celebracions, la debilitat i la impotència davant homes armats ultra potents i les humiliacions constants

És per això que cal repetir-ho una vegada més: ho havíem dit. L'opressió i la injustícia permanent.

El món ha de sobte perdut peu, i el malsón quotidià dels palestins ha fet volar en mil pedaços la façana de normalitat que caracteritza la vida israelita des de fa desenes d'anys. Hamas ha aixafat gràcies a l'operació sorpresa i que ha demostrat el seu enginy militar i la seva capacitat d'elaborar plans i a mantenir-los secrets i d'utilitzar tàctiques de diversió”.

Més enllà de la necessària resistència, l'obligació de buscar una sortida política

Fa tres anys un grup important de militants jueus i palestins llançaven una “Crida al suport internacional de la Campanya per un sol Estat democràtic, One Democratic State Campaign (ODSC). Citem alguns paràgrafs: “L'alliberament requereix més que resistència, protestes i activisme.

Requereix un pla polític que substitueixi les estructures polítiques d'opressió per una nova política i societat basada en la justícia, la igualtat i la inclusió, però també en el respecte de les diverses identitats nacionals, ètniques, religioses i comunitàries del país. Des que Israel va eliminar la solució de dos Estats en la seva implacable campanya per colonitzar tota Palestina, la idea d'un únic Estat democràtic com la millor solució política per a les persones que viuen a la Palestina històrica ha guanyat un creixent suport en els últims anys. Aquesta idea no és nova. El moviment d'alliberament palestí, abans i després de la Nakba (catàstrofe en àrab) de 1948, va promoure aquesta visió. I l'objectiu d'establir un Estat únic, laic i democràtic estava consagrat a la Carta Nacional de l'OLP (Organització per a l'Alliberament de Palestina).

La Campanya per un Estat Democràtic fundada el 2018 per palestins i els seus camarades jueus israelians anticolonialistes, ha desenvolupat un programa detallat de deu punts per a la creació d'aquest Estat. Comença afirmant que només un procés profund de descolonització pot desmantellar les estructures colonials sionistes de dominació i control. Això aplanarà el camí per a una democràcia constitucional única basada en el principi de la igualtat dels ciutadans -una persona, un vot- que garantirà les llibertats civils individuals”.

En efecte aquesta crida té la força d'una banda de recolzar-se en la Carta de l'OLP de 1964, a la qual Yaser Arafat va renunciar el 1993 en signar els acords d'Oslo (vegeu la declaració de la Quarta Internacional sobre aquests acords, de setembre de 1993, publicada a La Verdad 113)

I de l'altra en l'evidència que la política promoguda per l'imperialisme nord-americà de dos Estats ha demostrat completament i tràgicament el seu fracàs.

En aquesta crida es conclou: “nosaltres, membres de l'ODSC, fem una crida a sostenir i promoure activament la nostra campanya en favor d'un sol Estat. Totes les nostres accions actuals, ja es tracti del BDS (Boicot) de manifestacions, activitats; han d'estar relacionades amb un programa polític, un objectiu final, si volem que tinguin un impacte polític. Per a nosaltres, el concepte d'Estat Únic és l'única base vàlida per a un tal programa polític”.

La relació amb la lluita contra la guerra

El dimecres 11 d'octubre Zelenski va aterrar d'urgència a Brussel·les, i va visitar la seu de l'OTAN, on es va entrevistar amb Jens Stoltenberg (Director general de l'OTAN) i en declarar conjuntament que l'OTAN seguiria donant suport a Ucraïna. El temor de Zelenski, i més encara després que el Congrés nord-americà suspengués l'ajuda a Ucraïna és que “s'oblidessin d'Ucraïna” i els amics nord-americans es bolquessin a Israel; De fet, les últimes declaracions de Biden van en aquest sentit. I, tanmateix, la guerra segueix amb els seus cents de mort i destrucció cada dia.

Biden ha intentat forçar un front comú en suport a Israel, i bo és assenyalar que si bé tots els governs europeus criden a donar suport a Israel, les contradiccions han esclatat. Per les seves pròpies raons internes el govern Sánchez/Díaz no va signar una declaració comuna impulsada per Biden i es va oposar al tall de queviures i ajuda humanitària a Gaza;

A diversos països, començant per França, i seguida per Alemanya i gran Bretanya, es prohibeixen les manifestacions propalestines. A França van més lluny: als partits que no han condemnat els palestins, i, en particular, a LFI, se'ls amenaça de dissolució El ministeri de justícia ha elaborat una circular en què planteja que tota declaració o participació en manifestació de ciutadans estrangers pot ser objecte de pena o expulsió del territori.

És evident que intenten utilitzar la qüestió palestina per intentar esclatar totes les forces de ruptura.

En certa manera, pel moment, a l'Estat espanyol vivim una situació més favorable. Però no oblidem que el govern continua gairebé cada setmana augmentant les despeses militars: segons informacions fiables, des del 23 J han estat 16.500 milions més.

És per això que la batalla política entorn de la qüestió palestina que formula la declaració del SI de la IV Internacional, l'exigència “ALT A LA DESTRUCCION DE GAZA”, la nostra participació en les mobilitzacions existents no són en detriment de la campanya contra la guerra d'Ucraïna; En els pròxims dies publiquem el butlletí 15 amb els resultats de la constitució del Comitè Europeu contra la Guerra, i amb la crida de 150 dirigents obrers alemanys que convoquen el 25 de Novembre una manifestació central contra els pressupostos de Guerra a Berlín.

Els nostres compromisos...

<https://informacionobrero.org/francia-prohibe-manifestacion-de-apoyo-a-palestina/>

<https://informacionobrero.org/el-porque-de-los-gastos-militares-un-documento-infame/>